Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 96

číslo: 23

5. června 2016

Cena: 8 Kč

K rozhovorům o identitě církve

Církev je Kristovým tělem; je historickou, ano, doslova fyzickou přítomností Krista v tomto světě. Otázka po identitě církve je tedy svojí podstatou otázkou po podstatě křesťanství.

Církev československá husitská je církev svobodná. Otázka svobody je tedy ve středu zájmu každého křesťana. Vzhledem ke skutečnosti, že křesťanská zvěst je zvěstí o svobodě, nezbytným, i když na první pohled nepříjemným průvodcem svobody je riziko. Může jít o riziko nepochopení této zvěsti (a následného nenaplnění životního potenciálu) či může jít o riziko přímo záměrného mocenského zneužití obsahu křesťanské zvěsti. Ale riziko k životu patří a svobodný člověk, na rozdíl od otroka, po životě v bezrizikovém světě netouží.

Bůh sám stvořením svobodného člověka, jemuž dal svobodnou volbu k dobrému a zlému, demonstroval svoji odvahu a podstoupil riziko. A přece nikdy by člověka o svobodu nepřipravil.

V jeho očích nemá žádnou hodnotu milování od tvora zotročeného.

Křesťanská víra není totožná s věděním, nýbrž vychází z Ježíšovy výzvy k hledání: „Hledejte nejprve…“, „Hledejte a naleznete.“ Věřit znamená celý život si klást otázky. Klást si odvážné otázky, a tím rozmnožovat hřivny víry. Věřit znamená pátrat, co měl Ježíš na mysli, když říkal „Kde jsem já, budete i vy.“ „Skutky, které já činím, i vy budete činit.“ „Následujte mě.“ Už samotné výzvě k následování lze rozumět různými, ano, protichůdnými způsoby; buď ve smyslu respektu k Ježíši jako náboženské autoritě, předmětu kultovního uctívání (v myšlení otrockém), nebo ve smyslu uchopení svého života naprosto stejným způsobem, jak to učinil on (v myšlení svobodném). Na často smutné historii křesťanství vidíme, že není nic snazšího než z náboženství svobody jednotlivce a svobodné společnosti učinit nástroj sloužící k zotročení člověka, jenž se pak stává pouhým kolečkem v soukolí pseudonáboženské a mocensko-politické mašinérie.

Jsme tedy církví svobodných osob. Věříme, že naše svoboda je garantována věčným Zákonem Božím, Boží věrností a milostí. Boží Zákon, klíč k rozlišení dobrého od zlého, jímž se máme v životě řídit a podle kterého máme uspořádávat vztahy osobní, společenské a ekonomické, vyžaduje víru. Věříme Bohu stejně, jako Bůh věří nám. Bůh sám nám věří, že jsme schopni charakterního jednání. Jaký to rozdíl od otrokářských zákonů a na nich postavených společenských zřízeních, v nichž pro naši víru, důvěru, není místo a kde „dobro“ je pro jistotu lidem nadiktováno prostřednictvím zákonodárné moci a vymáháno silou vojenskou a policejní!

Křesťanství je zvěstí o svobodě a slávě Božích synů. Kristus demonstruje radikální vyúčtování s bohy, podobnými tomu, jehož nazval ďáblem – „Váš otec je ďábel a vy chcete dělat, co on žádá. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě…“ (J 8,44) Boží Syn nás vede k pochopení našeho synovství Božího, když nás učí modlit se Otče náš. Definitivně pak ruší naše duchovní a duševní otroctví, když nás nazývá přáteli. Hledejme tedy svou identitu. Hledání je vysoce žádoucí. Vězme zároveň, že upřímné hledání je totožné s pokáním. Čiňme tedy pokání, zkoumejme své myšlení, přehodnocujme, co je životaschopné, spravedlivé a Bohu milé, zbavujme se mrtvolného balastu otrockého myšlení, a o své identitě budeme mít v pokoře jasno.

Věra Vaníčková

XXIII. kurz varhaníků a zpěváků 2016

Uherský Brod se ve dnech 5. 8. - 14. 8. 2016 stane místem již tradičního setkání varhaníků a zpěváků naší církve. Tímto zvu k účasti všechny, kteří touží prožít aktivně letní dny v přátelském kruhu a rozvíjet své hudební dovednosti. Kurz je určen pro začátečníky i pokročilé. Sejdeme se v pátek 5. 8. v odpoledních hodinách na místní faře (ul. Bratří Lužů 290), na sobotu je připraven poznávací výlet, den Páně oslavíme s místní obcí v památném chrámu M. Jana Husa, pak nás čeká prohlídka města a večer usedneme ke stolu k biblické večeři. Každý další den bude zahájen a zakončen pobožností, při níž se střídají v doprovodu účastníci kurzu. A pak celý den bude naplněn programem hudebním - hrou na varhany ve skupinkách, nácvikem liturgie a písní ze Zpěvníku, nácvikem sborového zpěvu, seznámením s Agendou II aj. Vyvrcholením kurzu bude koncert ve farním kostele v pátek 13. 8. - začátek v 19.30 hod. Kurz ukončí 14. 8. 2016 sobotní songová bohoslužba a po obědě se rozjedeme do svých domovů. Kurzovné cca 3000,-Kč (v ceně ubytování a stravování), platí se na místě po příjezdu. Přihlášky zasílejte na adresu FÚ CČSH ve Zlíně - Štefánikova 6305 nebo na mailovou adresu: noccsh.kov@seznam.cz do konce června 2016. Na setkání naplněné zdravým muzicírováním se těší **Zdeněk Kovalčík**

Autor obrazu: akademický malíř Kamil Hlubuček, olej na plátně

Pozdrav bratra patriarchy k Noci kostelů 2016

„Jeho brány zůstanou otevřeny, protože stále trvá den, a noci tam už nebude.“ *Zjevení Janovo 21,25*

„Noc kostelů“ znamená otevřený vstup a nahlédnutí do četných staveb křesťanských církví – monumentálních i prostých. Rozmanitost církevních staveb dokládá pestrost křesťanství v naší zemi. Starobylé kamenné stavby odkazují k dlouhé historii křesťanství. Nově budované a upravované stavby a prostory dosvědčují, že církve nechtějí být spojovány jen s minulostí, ale že i dnes žijí, zvěstují evangelium, vyznávají svoji křesťanskou víru a konají službu potřebným. Církev československá husitská se spolu s dalšími církvemi Ekumenické rady církví v České republice zapojuje do této úspěšné a širokým zájmem provázené akce, původně iniciované a pořádané Římskokatolickou církví. Naše mnohé kostely nesou jméno svědka víry Jana Husa, jehož památku a odkaz připomínáme každým rokem. V letošním roce nezapomeneme ani na Jeronýma Pražského, Husova přítele a středověkého univerzitního učence, od jehož úmrtí uplyne 600 let.

Poděkování náleží všem obětavým organizátorům, kteří věnují svůj čas přípravám konkrétního programu; také těm, kteří svým vystoupením tento program obohacují. Dík patří všem diecézím, farnostem, řádům, sborům a místním společenstvím, které otevírají své brány, dveře a vchody, a umožňují tak mnohým nočním návštěvníkům vstup do svých kostelů a modliteben. Děkuji diecézím a náboženským obcím naší husitské církve, které projevují pohostinnost vůči příchozím a v letošní „Noci kostelů“ se aktivně zapojují, a rád nad touto akcí přijímám záštitu. S přáním zdaru letošní akci ***Tomáš Butta***

patriarcha Církve československé husitské

V bývalé synagoze

V minulém roce jsme v našem časopise mnohokrát zmiňovali Hořice, kde studenti místní kamenické školy za pomoci učitelů vyrobili vskutku mimořádné plastiky k výročí velké osobnosti našich dějin, Mistra Jana Husa. Hořice jsou rovněž místem, kde našla před šedesáti lety svůj domov jedna z našich náboženských obcí, a to ve sboru, který je bývalou synagogou.

Tak jako v případě mnoha dalších sborů naší církve, převzali hořičtí „husité“ do vlastnictví původně židovský dům modlitby, totiž synagogu, jejíž kořeny sahají až do 18. století. Barokní stavba byla několikrát přestavěna a zrekonstruována, včetně židovské školy a bytu rabína v přilehlém domě. K další rozsáhlé přestavbě se židovská obec rozhodla na přelomu 19. a 20. století. Architektonické plány tehdy vypracoval pozdější ředitel hořické sochařsko-kamenické školy Václav Weinzettl. K realizaci však nakonec nedošlo kvůli příliš vysokým nákladům, které přesahovaly i přes velkou sbírku v Hořicích a dalších městech tehdejší možnosti židovské obce; provedena byla jen menší rekonstrukce stávající budovy. Jak pozdější tragický vývoj událostí ukázal, ani té vlastně nebylo třeba: hořická synagoga byla jednou z mnoha synagog na našem území uzavřených za 2. světové války, jejíž majetek byl převezen do pražského Židovského města a jejíž život – v oné původní formě – už nebyl nikdy obnoven. Náboženský život však přece vzkříšen byl – skrze společenství církve, která synagogu převzala v r. 1952 a zrekonstruovala pro potřeby svých bohoslužeb. Církev, která si při svém vzniku vytkla jako jeden z požadavků konání bohoslužby v národním – českém – jazyce, zde v Hořicích zajímavou shodou okolností navázala na dílo posledního rabína Adolfa Melliona, jenž na žádost tzv. Česko-židovské jednoty zavedl český jazyk do místní školy i do synagogy. V souladu s duchem naší církve se kromě bohoslužeb (1. a 3. neděli v měsíci od 14 h) **ve sboru, nesoucím jméno Jana Žižky z Trocnova a slavnostně otevřeném 10. června 1956**, koná řada kulturních i vzdělávacích akcí. Původní židovské dědictví připomínají například oslavy zářijového Evropského dne židovské kultury či chanukové koncerty. **Při příležitosti letošní Noci kostelů v pátek 10. června zveme na koncert skupiny „Ze šuplíku“ a na přednášku Terezie Dubinové „Synagoga jako bohoslužebný prostor“ s následným modlitebním ztišením**. T. Dubinovou uslyšíme i 5. června od 15.15 hodin při komentované prohlídce prostoru synagogy a židovského hřbitova.

Dne 19. června od 14 hodin vás v modlitebně rádi přivítáme na alternativní „songové“ bohoslužbě. **redakce**

Náboženská obec naší církve v Hořicích v pondělí 16. května přivítala ve své modlitebně - bývalé synagoze vzácnou návštěvu. Při výjezdu po královéhradeckém regionu navštívil na osobní žádost naši modlitebnu poslanec Evropského parlamentu JUDr. Jiří Pospíšil v doprovodu místostarosty Ing. arch. Martina Poura a dalších. Pan Jiří Pospíšil si s velkým zájmem prohlédl prostor synagogy i materiály mapující historii této kulturní památky. Pro všechny zúčastněné to bylo příjemné a obohacující setkání i chvíle duchovního občerstvení na cestě.

PhDr. Oldřiška Tomíčková, rada starších

Zkrásňovat

Lidé nechtějí pouze žít. Chtějí být šťastni, vést dobrý a krásný život. Krásno není žádné vnější zdání, ale niterné dobro. Ten, kdo zná jeho hranice, také ví, co je právo a neprávo, co odděluje pravdu od lži. To se projevuje i v někom, kdo je otevřený pro krásno, které ho obklopuje a dojímá.

Zakusit opravdové krásno není však bez rizika. Krása není jednoduše to, co se líbí, jednou to, jindy ono, někomu toto a jinému něco jiného. Mnohé, co je nazýváno krásou, může být potěšující, lákavé smyslům. Avšak to není krása ve vlastním, nejhlubším smyslu. Opravdová krása zasahuje jádro, duši. Pozvedá, obšťastňuje, vzývá. Krása může zasáhnout člověka tak, že ztrácí svůj střed, že se stává jiným, že všechno, co jest, se objevuje v jiném světle.

Tato nepříjemná moc vysvětluje, proč krásné se zkracuje na líbivé, příjemné, proč krásnu je často zatěžko se ukazovat. V poměru ke kráse krajiny nebo obrazu města panuje nezřídka lhostejnost prostá lásky. V architektuře se určují ponejvíce praktické požadavky, co a jak se má stavět. Mimo to se prosazuje kult ošklivosti, nebo se přináší oběť kýči, jakoby krása byla bezcenná.

Ke krásnu patří nejenom vnímat, ale předávat dále. Krásno nás nutí všechno mu připodobňovat. Člověk nejenom může dělat ze světa krásnější místo: má tak činit. Tím se vyznačuje krása, jakou můžeme sami zakusit. To je následování Božích stop ve světě. Neboť Bůh sám je krásný. Krásné – ve svém vlastním, nejhlubším smyslu – je také, co on tvoří.

Holger Zaborowski
(Přeložil Miroslav Matouš)

Kolik lásky?

Kolik lásky jsi v posledních dnech věnoval svému okolí? Když se podíváme na dnešní stav společnosti, asi budeme všichni souhlasit, že tato otázka není k zahození, ba co víc – je aktuální. Evangelista Lukáš ústy svého i našeho Pána Ježíše Krista říká: „Miluj bližního svého jako sám sebe. To čiň a budeš živ.“ (L 10,25-37) Jako církev stále ještě žijeme, ale stále klesající počty členské základny naznačují něco úplně jiného. Milovat svého bližního je v našich podmínkách a ve způsobu našich životů asi něco nedosažitelného. Historie to tak alespoň v celé společnosti ukazuje. Dosažitelné, a to určitě, je pro nás jiné Ježíšovo přikázání, které můžeme najít u L 6,31 nebo u Mt 7,12: „Jak chcete, aby lidé jednali s vámi, tak jednejte vy s nimi.“ Neboli: „Co nechceš, aby ti jiní činili, nečiň ty jim.“ Pojďme a jednejme podobně.

Jaroslav Mencl

Z kazatelského plánu

Třetí neděle po sv. Duchu

Hospodine, tebe vyvyšuji, neboť jsi mě vytáhl z hlubin, nedopřáls mým nepřátelům, aby se nade mnou radovali. **ŽALM 30,2**

První čtení: 1. Královská 17,17-24

Tužby pro dobu po Duchu svatém (I):

2. Abychom byli církví žijící z milosti Kristovy a darů jeho Ducha, modleme se k Hospodinu.

3. Abychom na Boží lásku a věrnost odpovídali naší lidskou láskou a věrností, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, bez tebe není nic dobré ani svaté. Prosíme tě, rozprostři nad námi své milosrdenství a dej, abychom se tebou nechali vést ve věcech duchovních i světských! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Galatským 1,11-24
Evangelium: Lukáš 7,11-17
Verše k obětování: Žalm 9,11
Verš k požehnání: Žalm 7,16

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, dovolil jsi nám přijímat svátost těla a krve tvého Syna. Dej, ať nasyceni tímto duchovním pokrmem a nápojem žijeme novým životem a sloužíme ti ve shodě s tvou vůlí! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 100, 101, 102, 105, 131, 172, 182

Jehudim mešichim v Izraeli

Mesiánští židé (*Jehudim mešichim*) si říkají Židé věřící v Pána Ježíše jako svého Spasitele a Pána. Stejně jako dřív existuje mnoho Židů, kteří žijí v křesťanských sborech a církvích a jako mesiánští židé se neoznačují. Na druhé straně jsou tu Židé, kteří v Ježíše jako svého Spasitele věří, ale žijí dále v rámci svých ortodoxních židovských obcí. Mezi misionáři, kteří působili mezi Židy v druhé polovině 19. století za otomanské říše na území dnešního státu Izrael, byli i křesťané židovského původu, jak katolíci, tak protestanté. Hebrejští katolíci mají i dnes v Jeruzalémě svou hebrejskou mši. Nezávislé mesiánské sbory vznikaly kolem anglikánského jeruzalémského kostela Christ Church, který byl dostavěn a posvěcen roku 1849.

V anglicky mluvící oblasti se říkalo Židům, kteří uvěřili v Ježíše, hebrejští křesťané (Hebrew christians), a v německy mluvící oblasti židokřesťané (Judenchristen). Ve Svaté zemi se také objevil název křesťanští Izraelité. Označení mesiánští židé je dochováno v hebrejském názvu organizace založené roku 1931 v době Britského mandátu Palestina. Zatímco v angličtině zněl název *The Hebrew Christian Fellowship in Palestine* (*Společenství hebrejských křesťanů v Palestině)*, v hebrejštině to bylo *Zemské izraelské společenství mesiánských židů* (*Chevrat haachva arci jisraelit l-jehudim mešichim*). Srovnání názvu v angličtině a v hebrejštině vypovídá mnoho. Z hebrejského označení je možné cítit spojení s židovským národem a z názvu „zemské izraelské“ místo „v Palestině“ lásku k zaslíbené zemi.

Výraz Spasitel, Kristus z řeckého christos, který byl převzat mnohými jazyky, zní pro Židy skutečně „řecky“, pohansky. Zatímco slovo mesiáš, hebrejsky mašiach – pomazaný, je pojem všem Židům vlastní. Na Mesiáše čeká celý izraelský lid. Proto je možné vidět v nárůstu používání výrazu mesiánský žid oproti hebrejský křesťan hlubší spojení s vlastním lidem a jeho vírou. Ježíš Kristus zdá se být cizí, Ješua ha-Mašiach vlastní. První kniha Nového zákona začíná slovy: „Listina rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova.“ V průběhu dějin se stal syn Abrahamův a syn Davidův synem křesťanské církve, odtrženým od svého izraelského lidu. Nesporným přínosem mesiánských židů je, že vracejí původní biblický jazyk a původní myšlení Bible do křesťanského života a Mesiáše Ješuu do Izraele.

V dnešních mesiánských sborech v Izraeli, ale pravděpodobně i v Americe, Rusku, Německu i dalších zemích jsou členy nejen věřící Židé, ale i jejich nežidovští partneři, děti ze „smíšených“ manželství, křesťané, kteří mají nějaké židovské kořeny i křesťané z různých zemí, které žádné židovské kořeny nemají. Ti, kdo nejsou židovského původu a zároveň se silně identifikují s tímto společenstvím, si říkají prostě „mesiánští“ bez přídavku židé. Ve sboru se více méně ví, kdo je původem Žid a kdo ne. Ale nemluví se o tom a nežidovští věřící se účastní služby ve všech oblastech života sboru i jeho vedení. Tyto sbory jsou asi jedním z mála míst, kde skutečně padla zeď rozdělení a sváru, kterou podle apoštola Pavla Pán Ježíš přišel zbořit (Efezským 2,11-14).

Shromáždění mesiánských sborů v Izraeli připomínají navenek většině křesťanská shromáždění evangelikálních či charizmatických sborů. Konají se ovšem v sobotu, někdy i v pátek navečer. Křesťané, kteří žijí v rámci mesiánských sborů, většinou nemají problém na základě Bible i Nového zákona přijmout za den odpočinku sedmý den, sobotu. Naopak si šabatu velmi cení. Dnes žije v Izraeli třetí generace mesiánských židů. Těm ani nepřijde na mysl, že by měli chodit v neděli do kostela. Ani by to z praktických důvodů nešlo, protože neděle je první den týdne a jde se do školy a do práce.

© Krista Gerloffová,
www.wilberforce.cz
Pokračování příště

Nad Písmem

Ježíšův zázračný dotek — L 7,11-17

Hned nato odešel do města, které se nazývalo Naim. S ním šli jeho učedníci a veliký zástup lidí. Když se blížil k městské bráně, hle, vynášeli mrtvého; byl to jediný syn své matky a ta byla vdova. Velký zástup z města ji doprovázel. Když ji Pán uviděl, bylo mu jí líto a řekl jí: „Neplač!“ Přistoupil k márám a dotkl se jich; ti, kteří je nesli, se zastavili. Řekl: „Chlapče, pravím ti, vstaň!“ Mrtvý se posadil a začal mluvit; Ježíš ho vrátil jeho matce. Všech se zmocnila bázeň, oslavovali Boha a říkali: „Veliký prorok povstal mezi námi“ a „Bůh navštívil svůj lid.“ A tato zvěst se o něm rozšířila po celém Judsku a po všem okolí. **L 7,11-17**

Dnešní text Lukášova evangelia vypovídá o Ježíšově zázraku v městě Naim, kde došlo k Božímu zásahu, tj. k přemožení lidské smrti, a nebylo zapotřebí žádné medicíny. My lidé neustále hledáme léky proti chorobám, ať jde o AIDS nebo rakovinu, což je zapotřebí. Ve skutečnosti tyto nemoci lze ve většině případů pouze na nějakou dobu jen zastavit či zmírnit.

Proti smrti obecně však žádný lék není. Je pravdou, že medicína v posledních letech pokročila a dosahuje vynikajících výsledků. Ale na druhé straně nemocí neubývá, spíše přibývá. Ano, medicína léčí a uzdravuje, ale nemůže nakonec přemoci smrt. Léčením ji může jen oddálit.

A přece nám evangelista Lukáš podává jisté svědectví o Ježíšově zázraku. V události dnešního evangelia, když Ježíš přichází do městečka Naim, v blízkosti městské brány potkává pohřební průvod. Ke hrobu nesou zesnulého syna jedné vdovy. Pro ni to byla velmi těžká rána: před časem pohřbila svého manžela a nyní pohřbívá svého jediného syna. Pro koho teď bude žít a kdo se jednou o ni postará, když nikoho jiného nemá? Ježíš zastavuje průvod, utěšuje matku, dotýká se már a poroučí zesnulému chlapci, aby vstal. Před zraky všech přítomných jej vrací matce živého. A všichni říkají: „Velký prorok povstal mezi námi a Bůh navštívil svůj lid“ (L 7,16b). Křísit mrtvé tělo bylo v biblické tradici vyhrazeno jen největším prorokům. Ve Starém zákoně čteme o Eliášovi, který křísil modlitbou a prorockým gestem rovněž syna jedné vdovy, u které bydlel. I zde matka prohlašuje: „Nyní jsem poznala, že jsi muž Boží a že slovo Hospodinovo v tvých ústech je pravdivé“ (1. Kr 17,24).

To je to, oč jde Pánu Ježíši, aby lidé poznali, že Hospodinovo slovo v jeho ústech je pravdivé, aby poznali, kdo je a kdo ho poslal. V ten čas Pán učinil ještě řadu uzdravení. Mnohým vrátil zrak, jiným sluch, očistil malomocné, uzdravil chromé, mrtví vstávají… To vše byla znamení budoucího lepšího věku, věčnosti, věčného života. A o ten Ježíšovi jde. Utrpení a smrt jsou osudem člověka na této zemi. Utrpení je možno zmírnit, smrt oddálit, ale nikdy jim nikdo neujde. Proto všechny tyto Ježíšovy skutky jsou příslibem jiného života. Ježíš znovu a znovu o něm říká, že člověk se musí znovu narodit z vody a Ducha, musí ho znovu najít jako ten marnotratný syn, o jehož návratu šťastný otec říká: „…Byl mrtev a zase žije, ztratil se, a je nalezen“ (L 15,32b). Pán myslí na onen život, o kterém pak řekne: „Já jsem vzkříšení i život…“ (J 11,25a).

Ano, život Boží, život v Boží lásce, život z lásky. Boží život dává život, činí jej krásným, plným a věčným. Avšak život bez lásky není ničím. Ten život ničí. Pán Ježíš nabízí život v plnosti, život v lásce, přátelství, v dobrotě a štědrosti, život, který je šťastnější již zde na zemi a vede k životu věčnému.

Mnozí se domnívají i dnes, že náboženství je pouze opiem lidstva, že slibuje jen život posmrtný, věčný… ale co život na zemi? My křesťané si uvědomujeme, že na tomto světě ráj nikdy nebude, že tento svět je konečný. A proto usilujeme o to, abychom povstali k životu věčnému. To je život, který nám Pán Ježíš nabízí a k němuž nás vybízí. Děkujme Bohu za dar jeho veliké milosti. Amen. **Jitka Pokorná**

Děkujeme ti, Bože, náš Pane, za dar tvé veliké milosti –
za život věčný, ke kterému nás vybízíš skrze svého Syna Ježíše Krista.
Víme, že ta cesta není lehká, že záleží na každém z nás,
zda půjdeme cestou života v Boží lásce, nebo opačně, cestou zahynutí.
Prosíme, pomáhej nám, Pane, abychom všichni došli do cíle,
a mohli tak spočinout ve tvé náruči. Amen.

S úsměvem...

Návštěvníci jednoho kostela v Boloni četli se zájmem dva nápisy, připevněné pod sebou na dveřích. Na horním stálo: Vstup, Bůh má pro tebe vždycky čas. – A na druhém: Úřední hodiny na faře pondělí, středa a pátek 18 – 19 hodin.

Z programu Noci kostelů v našich sborech

• **Uherský Brod, chrám Mistra Jana Husa** (Bratří Lužů 290)
15 h - Komentovaná prohlídka chrámu Mistra Jana Husa. Začátek prohlídky v 15 h, 16:45, 17:45 h
15 h - 18 h - Nabídka křesťanské literatury
16 h - *Víra - základ činnosti Jana Amose Komenského*. Přednáška profesora Jana Blahoslava Láška, proděkana Husitské teologické fakulty UK
17 h - *Pod ochranou Žerotínů*. Film o životě JAK

• **Chlumec nad Cidlinou** (Klicperovo náměstí, 75/I)
17 h - Úvodní bohoslužba
18 h - Dílnička pro děti a mládež. Výroba Svatováclavské koruny. Karlštejn a Praha Karla IV. - omalovánky.
18 h - Soutěžní výstava prací žáků základní školy na téma *Karel IV. očima dětí*

• **Ostrava-Hrabůvka** (Hasičská 428/35)
18 h - Vystoupení dětského pěveckého sboru Dvořáček
19 h - Komentovaná prohlídka varhan.
20 h - Hudba starých mistrů.
21 h - Tichá meditace při světle svící a závěrečná modlitba s požehnáním.

• **Cheb** (Vrbenského 14)
19 h - koncert rockové kapely Burgtheater. Plzeňská kapela Burgtheater hraje alternativní rock a zhudebňuje texty Vratislava Brabence, člena The Plastic People of the Universe.
Koncertu bude předcházet přivítání farářem Lukášem Bujnou a krátké uvedení do historie Husova sboru v Chebu. Po koncertě bude přichystáno malé občerstvení.

• **Slaný, sbor Dr. Karla Farského** (Šultysova 603/1)
19 h - hledačka pro děti
20 h - workshop písní z Taizé
20.30 h - modlitební ztišení v duchu Taizé
21 h - *Tři deci krve* - promítání filmu a beseda s tvůrci. Spirituálně-existenciální gangsterka z dílny mladých husitů a jejich přátel.
22 h - posezení u ohně na zahradě

• **Čelákovice** (Husova 1060/4)
18 h - Zvonění
18.05 h - Truvérská mše Petra Ebena. Koncert v podání Pěveckého sboru Gymnázia J. S. Machara z Brandýsa n. L.
20 h - *Alla Breve*. Koncert souboru staré hudby spojený s vyprávěním o nástrojích a jiných zajímavostech.
22 h - Muzikál *Kazatel*. Audiovizuální prezentace představení konaného v Husově sboru
23 h - Meditace s hudbou Taizé
80. výročí otevření Husova sboru - Výstava v prostorách kostela a prohlídka s komentářem přiblíží návštěvníkům historické zajímavosti.

redakce

Můžete si přečíst

Na podzim uplyne 75 let od smrti sochaře Františka Bílka. Tři generace – to je dost dlouho na to, aby byl někdo zapomenut. F. Bílkovi to zatím nehrozí. Nepočítáme-li články o tomto čelném představiteli českého duchovního umění na stránkách Českého zápasu, pak jen za poslední rok vyšly o něm hned tři nové knihy.

Nejprve v říjnu 2015 vydalo město Chýnov nové a rozšířené vydání fotografické knihy ***František Bílek a Chýnov***, která vedle nových fotografií zachycuje stav chýnovského Bílkova ateliéru v 70. a 80. letech, kdy nebyl přístupný veřejnosti. Těsně před Vánoci pak vydal M. Hemelík svou knihu ***Nemám již snad žádného, s kým bych o věcech nebeských mluvil…*** *Životní příběh a dílo zakladatele novodobého českého mozaikového umění Viktora Foerstera*. Obsahem je medailon věnovaný V. Foersterovi a jeho dopisy adresované příteli Františku Bílkovi, bratru J. B. Foersterovi a dalším.
A konečně koncem ledna letošního roku vydala Společnost F. Bílka ve spolupráci s nakladatelstvím Malvern knihu dosud neznámých vzpomínek na Františka Bílka. Autorem tohoto unikátního a rozsáhlého svědectví je jeho švagr, středoškolský profesor Vilém Nečas, bratr jeho manželky Berty. Vzpomínku na celý Bílkův život a dílo sepsal krátce po Bílkově smrti, v letech 1942-3; po válce ještě rukopis opravily a doplnily Bílkova žena a dcera. Od té doby se zapomenutý rukopis nacházel v soukromém majetku a nyní je publikován poprvé po více než 70 letech od svého vzniku.
Kniha má celkem 350 stran, z toho Nečasovy vzpomínky zabírají 265 stran. V knize je dále životopis V. Nečase a vzpomínka na něho od jeho vnuka Václava Suchého, rodokmen rodu Nečasů, předmluva, ediční poznámka, jmenný rejstřík a rejstřík děl. Třicet stran zabírá obrazová příloha s mnoha dosud neznámými Bílkovými kresbami a fotografiemi jeho a jeho rodiny z rodinného archivu potomků autora.
Proč je Nečasovo svědectví unikátní? Autor byl s Bílkem, ať už osobně nebo přes svoji sestru, v blízkém kontaktu více než 40 let, zajímal se intenzivně o jeho dílo a obdivoval

Bílkův návrh sboru pro 300 osob

je. Jeho vzpomínky nám umožňují nejen nahlédnout do historie vzniku některých klíčových Bílkových děl, ale i pochopit duchovní a myšlenkový záměr jejich tvůrce, který na první pohled (někdy ani na druhý či třetí) nemusí být vždy patrný a srozumitelný, protože tvůrce hovoří řečí symbolů. *„Bílek má svůj svět,“* říkával i Otokar Březina, básník nad jiné povolaný rozumět Bílkově řeči symbolů. I on tím chtěl říci, že k podstatě Bílkova díla není snadné proniknout. Nečasovy vzpomínky mohou sloužit nejen jako klíč k pochopení řady těchto děl, ale dávají nahlédnout i do tvůrcova soukromého života:
„Jeho denní život, vnitřně rozkošatělý bohatstvím citu a myšlenky, zůstával zevně pravidelný a skoro střízlivě jednoduchý. Plynul až do posledních jeho dnů převážně v pilné práci, která mu byla životní nutností a v níž nikdy neumdléval. Časně ráno vstával a ještě před snídaní, pokud to roční doba a počasí dovolovaly, odcházel na delší procházku do blízkých lesů. Doprovázel jsem ho někdy. Často bývalo ještě šero, před východem slunce. Miloval tyto časné jitřní hodiny, tryskající jemnou a vzdávající se vůlí k životu, chvíle probouzejících se, tajemných hlasů přírody na rozhraní nočních mrákot a snů… Naslouchal jim vzrušeně, s nábožnou pozorností.
Příroda byla mu jediným a pravým chrámem božím a toto byla jeho ranní bohoslužba. Stával pod vysokými kmeny šumících lesních velikánů s obnaženou hlavou, vítal slunce a pronikavou záplavu jeho paprsků, radostné díkůvzdání ptačího zpěvu, všechen ten bouřlivě se dmoucí nepokoj procitajícího dne – modlil se! Léta tak uctíval Boha, ale v jeho uctívání přírody nebylo pranic pohanského. Byla to čistá, jasná radost ze zjevení života, kterou pociťoval jako zdraví duše. Život mu byl vznešeným, posvátným darem a on s vděčnou vroucností modlitby počínal takto den, přinášející mu požehnání práce! V přírodě nalézal povzbuzující pramen síly ke svému dennímu dílu, příroda poskytovala mu trvalou, nevysychající inspiraci i možnost nábožných meditací. Vracel se z ní do své dílny povznesen. Byl ostatně povahou bytostně náboženskou, několikrát se mi zmínil o svých snech a vidění Krista. V jeho rodině byla modlitba před jídlem a před spaním samozřejmostí a na jeho stole v dílně leželo stále rozevřené Písmo svaté.“
K dostání v knihkupectvích nebo přes *www.malvern.cz* či *www.kosmas.cz.*
Nečas Vilém: ***Bílek. Svědectví o bratru Františkov***i. Vydala Společnost F. Bílka v nakladatelství Malvern, Praha 2015.

František Kožíšek

Z našich setkání

Svatodušní neděle v Blansku

O Svatodušní neděli jsme se v Blansku probudili do slunného rána. Od osmi hodin bylo už živo na faře i v kostele. Čekala nás slavnost Letnic. V zaplněném kostele začaly bohoslužby klasicky o deváté hodině ranní. V úvodní svátosti pokání a veřejné zpovědi jsme přijali svatodušní zaslíbení Božího odpuštění našich vin a hříchů. Při liturgii bylo pokřtěno pět dospělých. Na Zelený čtvrtek při sederové večeři děti hledaly ukrytý kousek macesu. Úspěšní „hledači“ byli 50. den po vzkříšení odměněni. Následovala zahradní slavnost s letnicovým pokrmem, smažením vaječiny, kterou připravily obětavé sestry z rady starších. Naši dudáci nám hráli ke zpěvu i tanci. Až po poledni se mnozí rozcházeli do svých domovů. Volám: ***„Duchu svatý, naplňuj srdce svých věrných.“***

FÚ v Blansku

Malování na chodníku - pozvání pro malé i velké výtvarníky
Letošní 21. setkání ke Dni dětí a na závěr školního roku s názvem ***„Malování na chodníku“*** se koná první sobotu v měsíci červnu. Dvacet let jsme se tradičně scházeli v pražské Stromovce, pro další léta jsme se rozhodli malování uskutečnit v jednotlivých náboženských obcích naší pražské diecéze. Tentokrát se sejdeme **v Náboženské obci CČSH v Čelákovicích**, a to **v sobotu 4. června 2016 v 9.30 hodin**. Sraz je přímo v našem Husově sboru. Spojení do Čelákovic je výborné, z Prahy jede vlak každou půl hodinu. Přijeďte si s námi zahrát, zazpívat a namalovat stále živé příběhy z Bible! Pro letošní malování jsme zvolili téma z Žalmu 104,24: *„Jak nesčetná jsou tvá díla, Hospodine! Všechno jsi učinil moudře, země je plná tvých tvorů.“* Za celý pořadatelský tým Odboru duchovní péče o děti a mládež Pražské diecéze CČSH se na vás těší Krasava Machová. Bližší informace: telefon: 321 722 944, mobil: 720 668 098, e-mail: krasava.machova@seznam.cz.

KMa

Je přebaarováno?

Prvorepublikový bonmot praví, že Adina Mandlová měla oči barové a Lída Baarová oči mandlové. Zejména Baarová pak nepřestává fascinovat i po své smrti. Už Škvorecký v emigraci, stejně jako novináři po 89. roce, usiloval o rozhovory s ní, čtenáři pak bádali, které z jejích vzpomínek jsou věrohodné, a režiséři se léta prali, kdo o ní natočí film. Teď jej konečně máme. A je ho všude plno. Ať už je film jakýkoliv, ta nutkavá posedlost režisérů, novinářů, čtenářů a diváků osudem Lídy Baarové je nechtěnou psychoanalytickou výpovědí o nás samých. Sondou do naší minulosti. Jak dobře se přece čte a vidí, že někdo mladý, krásný, bohatý a úspěšný měl všechno, a takhle dopadl. Někdo řekne: „To má za to!“ Jiný: „Chudera!“ Jak kdo. Ovšem podprahově je to pro nás tak úlevné. Protože co potom my, obyčejní lidé s obyčejnými životy?
Ubývá těch, kteří přežili hrůzy války a totalitu padesátých let a vědí své. Víc je těch, kteří už totalitu v plné síle nezažili, a tak nespokojeni nadávají na dnešek. Kdekdo však má rád retro-seriály s majorem Zemanem, retro-pop s Michalem Davidem a s „krásným údělem, který máme dnes a chceme ho nonstop“. Ostatní normalizační pitoresknosti přidejte každý podle svého. Byl to čas ochabující totality, která fungovala už z důsledků vyvolaného strachu. A přesto: na fotkách z let války vidíme hajlující „kulturní frontu“. Šlo o život. V letech 50. žádal „lid“ trest smrti pro Miladu Horákovou a těžký kriminál pro herečku Jiřinu Štěpničkovou za nezdařený útěk přes hranice. V letech normalizace pak její syn, jinak skvělý herec, musel-nemusel hrát seriálového Klementa Gottwalda. V tom je zrůdnost komunistického režimu v kostce. Jak v tom všem tehdejším aktérům asi bylo? Kolika z nich jsme tleskali a tleskáme?
Vím. Všichni jsme dělali, co šlo a k čemu jsme měli odvahu. Hesla těch let známe: nehas, co tě nepálí; kdo nekrade, okrádá rodinu; co slyšíš doma, venku neříkej; to chce klid… Jasně – nesuďme, abychom sami nebyli souzeni. Jenomže ono nejde o soudy. Ty jsou na Hospodinu. Jde o srovnání se s vlastní minulostí, která se u mnohých – zejména v letech 50. – od minulosti Lídy Baarové zas tak moc nelišila. Ostatně ani později. To jenom každý byl jinak vpleten do sítě totalitního režimu. A tak jako Lídě Baarové i nám dnes chybí sebereflexe. Ona se jí nedobrala ani ve stáří. V posedlosti sebou samou slyšíme tolik výmluv a vytěsněných negativních vzpomínek, jako bychom slyšeli své vlastní: nic nevěděla, ničemu nerozuměla, nic neudělala. O potřebě odpuštění aspoň za utrpení její rodiny ani nemluvě. Litovala akorát Hollywoodu. Radši se neptám, čeho litujeme my a hlavně ti, kteří nepamatují.
Pořád to nikomu z nás nic nepřipomíná? Že už je to dávno a že to nebylo tak zlé, že je třeba udělat „tlustou čáru“ a… Tak potom nenadávejme na dnešek. Nepřiznané hříchy minulosti i sebemenší podíl na ní si neseme s sebou. A ony se hromadí a předávají dalším generacím a ty taky přidávají své… Co s tím všichni chceme dělat? Tak schválně: běžte znovu na Renčův film. Vždyť on jako ony normalizační seriály nastavuje zrcadlo. Tak se ještě jednou a dobře dívejte.

Jana Šilerová

Zprávy

Dopisy člověku Nathanielovi

Divadlo hudby a poezie Agadir uvede scénickou kompozici na motivy knihy Stanislava Kubína Dopisy člověku Nathanielovi.
Představení proběhne v sobotu 11. června od 17 hodin ve sboru naší církve v Karlíně. Další informace: *www.agadir.cz.* **red**

Přání sestrám z Kroměříže

Dne 9. 5. oslavila sedmdesáté narozeniny sestra Alice Račeková.
Ses. Račeková působila v NO Kroměříž jako dlouholetá laická kazatelka, členka rady starších a také jako pokladní a finanční zpravodajka.
Dne 29. 5. oslavila sedmdesáté páté narozeniny ses. farářka Jana Chaloupková.
Ses. Chaloupková působila do svého odchodu do trvalého důchodu před třemi lety dlouhá léta jako farářka v náboženských obcích Morkovice – Slížany a Kroměříž. Administrovala NO Výškov, Prostějov, Kvasice, Ivanovice na Hané a Zborovice. Vykonávala funkci vikářky vikariátu Východní Morava brněnské diecéze. Svědomitě a jako schopná organizátorka se starala o technickou a hospodářskou agendu jí svěřených náboženských obcí. Byla aktivní účastnicí společenského života v Kroměříži, zasedala i v městském zastupitelstvu.
Oběma sestrám přejeme mnoho Božího požehnání, síly, moudrosti a především zdraví.

Rady starších NO Kroměříž a Morkovice - Slížany

Z návštěvy v Hořicích (str. 1). V bývalé synagoze probíhá již několik let rekonstrukce a revitalizace. V letoším roce by měla proběhnout oprava původní pískovcové barokní podlahy a statiky ženské galerie.
Náboženská obec na všechny své akce a setkání zve i skrze FC: ***https://www.facebook.com/Církev-československá-husitská-Velký-Vřešťov-a-Hořice-bývalá-synagoga***.

Jak připravit program setkání

Téma: *Seminář se věnuje sestavování programu vícedenního setkání. Na semináři se účastníci seznámí se základními principy zážitkové pedagogiky s důrazem na vytvoření programu. Získané poznatky si na místě vyzkouší.*
Termín a čas konání: *15. června 2016 od 9.30 h*
Předpokládaný časový rozsah: *3 hodiny*
Kde: *V budově Ústřední rady v Praze (Wuchterlova 5)*
Pořádá: *Naukový odbor CČSH*
Lektoři: *Prof. Zdeněk Kučera, Mgr. Vladimíra Marková*
Cena: *Zdarma*
Počet účastníků: *Je omezen na 14 osob*
Harmonogram semináře:
Úvodní slovo br. prof. Kučera, základní principy zážitkové pedagogiky (V. Marková), principy sestavování programu (V. Marková), vlastní tvorba programu (V. Marková). Přihlásit se můžete na e-mail: vladimira.markova@ccsh.cz, do 5. 6. 2016. ***KM***

Pozvání na šavuot

Srdečně vás zvu na setkání o víkendu, kdy bude Izrael slavit svátek letnic – „šavuot“. Budu vyprávět o tom, jak Izraelci svátek slaví, jak ho chápou v biblické souvislosti i jak se dívají na nás křesťany. Doufám, že se mi podaří přiblížit vám lid a zemi, kde žiji již 22 let. Bude prostor i na otázky o životě v Izraeli a o židovství vůbec. Mnohá témata jsem zpracovala ve formě zábavného čtení v knížkách Všední dny začínají nedělí a Nová knížka o starých pokladech, které budou k prodeji na místě. První knížku je možno si objednat přes internetovou stránku Institutu Williema Willberforce www.wilberforce.cz, se kterým s manželem v Čechách spolupracujeme. Budu se těšit na setkání v sobotu 11. 6. ve 14 h ve Veselí nad Lužnicí v modlitebně CB, Husova 344 (kontakt H. Brůhová – tel. 607 821 134) a v neděli 12. 6. v 17 h. v Praze - Horních Počernicích, v modlitebně CB, Ve Žlíbku 168 (kontakt T. Rais – tel.: 728 785 777). **Krista Gerloffová**

Setkání dětí a mládeže v Přibyslavi

máme v naší romantické trošku ještě rozestavěné farní chaloupce a polodivoké zahrádce.
- Pro odrostlejší děti ve věku 8 - 14 let ve dnech 6. - 13. srpna
- Pro mládež ve věku od 14 let ve dnech 23. - 30. července

Spaní je v půdních pokojících po pěti ve vlastním spacáku, oddělené sprchy a WC, velká zahrada, koupaliště blízko. Program má křesťanský základ – biblické příběhy, zpívání, ranní a večerní chvály v kapli, hry, (drobná práce pro mládež) soutěže, sporty, výlety, koupání, výtvarná činnost, ohně atd. Cena za týdenní pobyt: 1000 Kč. Nástup v sobotu odpoledne, můžete přijet autem (dům je v horní části náměstí), dobré spojení vlakem (nádraží je blízko, na pomoc vyšleme spojku). Vezměte si spacák, dobré boty, sandále, plavky, pláštěnku, pro jistotu teplé oblečení, potřeby osobní hygieny. Neberte nic cenného. Kontakt: František Tichý; Komenského 20, Jihlava; tel.: 736 265 817, frantisektichy@email.cz. Podrobnější informace a formulář přihlášky najdete na webu církve v rubrice Pozvánky. **FT**

Seminář liturgického zpěvu

Dovoluji si pozvat všechny zájemce o liturgický zpěv na další seminář liturgického zpěvu.
- **33. seminář v pátek 17. června od 13 do 16 hodin**

Seminář proběhne v prostorách Církevní husitské základní umělecké školy Harmonie v Praze 6 - Dejvicích, Bílá 1. Zdarma!
Účast prosím potvrďte SMS na tel.: 603 309 363. Napište vaše jméno a příjmení. Zájemci o studium si mohou liturgii CČSH poslechnout a stáhnout z webu školy.
Více informací o škole:
www.zusharmonie.cz

Marek Vávra

Koncerty u sv. Mikuláše

- **5. 6. - 17 hodin**

Mozart, Beethoven, Bizet, Haydn
Pražské dechové kvinteto
- **5. 6. - 20 hodin**

Vivaldi, Schubert, Dvořák, Gershwin
Consortium Pragense Orchestra
Š. Heřmánková - soprán
M. Laštovka - trubka
- **6. 6. - 20 hodin**

Bach, Dvořák, Liszt, Gershwin
Prague Brass Ensemble
A. Bárta - varhany
- **7. 6. - 17 hodin**

Bach, Händel, Mozart, Dvořák
J. Kalfus - varhany
Y. Škvárová - mezzosoprán
- **8. 6. - 17 hodin**

Händel, Beethoven, Mozart, Corelli
J. Popelka - varhany
V. Frank - housle
- **9. 6. - 17 hodin**

Bach, Schubert, Dvořák, Verdi
J. Kšica - varhany
T. Jindra - bas

(Inzerce)

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Vzkříšení syna naimské vdovy

Najdete pět rozdílů mezi těmito obrázky?

(Řešení z minulého čísla: Pane, nejsem hoden) ***Jana Krajčiříková***

Z ekumeny

Češi a Slováci vloni nakoupili 218 tun kávy s certifikací Fairtrade

Objem prodaných výrobků s certifikací Fairtrade se celosvětově zvyšuje. Tento trend se projevuje i v Česku a na Slovensku. Kávy se v roce 2015 prodalo v Česku 173 tun a na Slovensku 45 tun.
Káva je tak nejprodávanějším artiklem. V ČR tvoří 61 % z prodejů fairtradových výrobků. Na druhém místě je kakao a výrobky z něj, kam se řadí i čokoláda a cukrovinky. U čokolády došlo oproti roku 2014 k největšímu nárůstu: prodej vzrostl o 500 %. V těsném závěsu a se 14% podílem jsou ostatní potraviny, kam patří především cukr a zmrzlina.
Hana Chorváthová, ředitelka Fairtrade Česko a Slovensko, výsledky upřesnila: „Káva je u nás stále nejznámějším fairtradovým výrobkem. V absolutních číslech sice došlo k mírnému poklesu, který byl zapříčiněný ukončením prodeje fairtradové kávy v kavárnách Starbucks v ČR, ovšem bez zahrnutí firmy Starbucks prodej kávy u nás vzrostl o 20 %, na Slovensku prodeje vzrostly dokonce o 34 %.
Navíc očekáváme další významný nárůst prodeje, protože v letošním roce se zapojují do prodeje fairtradové kávy také společnosti OMV a Benzina.“

V r. 2015 se do České republiky poprvé dostaly produkty s označením „Fairtrade program pro kakao“. Program zjednodušuje podmínky pro zpracovatele a zároveň dává nové obchodní příležitosti organizacím farmářů. Obchodníci program využili a uvedli na český trh několik značek výrobků. To v důsledku přineslo výrazný nárůst v prodeji fairtradového kakaa a výrobků z něj. Celosvětově byl v roce 2014, kdy došlo k zavedení programu pro kakao, nárůst této komodity 24 %. V letošním roce se Fairtrade Česko a Slovensko poprvé zaměřuje na podporu prodeje fairtradových výrobků v kavárnách a v restauracích. Při této příležitosti představuje první vydání české verze katalogu TASTE, průvodce fairtradovými výrobky pro obchodníky.
Prodej fairtradových produktů má jeden hlavní cíl: umožnit drobným farmářům a pracovníkům z tzv. rozvojových zemí dostat za svoje produkty odpovídající cenu, díky níž pokryjí náklady na výrobu a mají tak možnost se svojí prací uživit. Navíc získávají fairtradový příplatek, který investují do rozvoje svých komunit. *„Z prodeje fairtradové kávy v Česku a na Slovensku jen za tento příplatek v loňském roce získali 2,2 mil Kč,“* dodává Hana Chorváthová. Fairtrade celosvětově podporuje 1,6 mil. drobných farmářů a pracovníků ve 125 zemích světa. **(Z tiskové zprávy)**

Český zápas
MK ČR E 127 ISSN 0323-1321
Týdeník Církve československé husitské
Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktoři: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice
Předplatné: Mgr. F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz. Reklamace: A.L.L. production: tel. 234 092 866, e-mail: martina.machackova@predplatne.cz